

अमरः । हंसायां कन् । २ राजहंसे यङ्गन् । स्त्राये क ।
हंशयङ्गन् । “हंशयुं हंशयुंल हंशको हंशकः कृतः”
हंसातदा० । उक्ते उताहभेदे ।

हंसकीलक पु० “नारो पादद्वयं कृत्वा कालकोरुयुगोपरि ।
कटिभान्द्राजयेत् यत्नं बन्धाऽयं हंसकीलकः” अरदोपि
कोक्ते रतिबन्धभेदे । [भाषिण्यां स्त्रियां लिङा० ।

हंसगद्गदा स्त्री हंसश्चैव गद्गदः स्त्रो यस्याः । मधुर
हंसगामिनी स्त्री हंस इव मृदु गच्छति गम-स्त्रिनि ।
हंसगच्छामृदुगामिन्यां स्त्रियाम् । हंसेन गच्छति षणि
ङीप् । २ मृगगणायाम् । ३ हंसेन गच्छति लि० ।

हंसदाहन न० हंस इव ज्वरं सुरभित्वात् दाहनमख्य ।
अगुरुचन्दने यङ्गन् ।

हंसनादिनी स्त्री “गजेन्द्रमनसा तन्मो कोवितावापसंयुता ।
भित्तमो गुर्विणी या स्त्रात् हा स्त्राता हंसनादिनी”
रत्नकवचवाचां नाय्याम् यङ्गमावा ।

हंसपदी स्त्री हंसश्चैव पादाः मूल्याख्याः पाङ्गानि स्त्रियां
ङीप् पङ्गावः । गोधापदोक्ततायाम् राजनि० । [हवा० ।

हंसपाद न० हंसश्च पादः तद्वर्णोऽप्यस्य अच् । हिकुवे
हंसपादिका स्त्री हंसश्चैव पादाः मूल्याख्या अच् कापि
अत इत्यम् । हंसपदोक्ततायां राजनि० ।

हंसपादी स्त्री हंसश्चैव पादा मूल्यानि वन्त्यस्याः अच् गौरा-
ङीप् । हंसपदोक्ततायां रत्नना० ।

हंसमाला स्त्री हंत० । पङ्क्त्याकारेण स्थिते हंसचमूहे
२ हातम्वे हंसे च यङ्गन् । [भाषपण्टीम् राजनि० ।

हंसमाषा स्त्री हंसा विगुहः माषः तदाकारः पक्षोऽस्याः ।

हंसरथ पु० हंसः रथो वाहनं वख । १ चतुर्ध्वे मृगगण-
लिङा० । हंसवाहनदादयोऽप्यत्र । [उपधातो राजनि० ।

हंसलोमश न० हंस इव लोमशं लोमयुक्तम् । काशीये

हंसलोहक न० हंस इव लोहकम् । पित्तवे धातो हेमच० ।

हंसवती स्त्री हंसकत्पादाकारः मूले अक्षय्याः मत्तप् मख
यः ङीप् । २ हंसपट्टायाम् जटा० । ३ हंसयुक्ते लि० ।

हंसवीज न० हंसश्च बीजमख्य । हंसवन्मे राजनि० ।

हंसाङ्घ्रि पु० हंसकाङ्घ्रिरिव कोकितत्वात् । हिकुवे ।

हंसारुढ़ पु० हंसारुढ़ः आ+रुढ़-क । १ मृगगण- २ मृगगण-
मृगगणायाम् स्त्री हंसाधिपदुर्गमयत्नं वरकत्वां स्त्री । [हेमच०

हंसाभिख्य न० हंसकोशाभिख्यं युष्मत्पात् वख । हंसे

हंसी स्त्री हंसकत्पादाङीप् । १ हंसयोषिति यङ्गन् । हा-

हंशकत्पादाद्वे २ यङ्गोभेदे च “हो गो नाश्वत्सारा गो

गो वसुभवनयति” इ भवति हंसी” इत्ये० । ३ हंस
जातिस्त्रियावाङ् ।

हंसीदक न० । “नादियं नवमृदुषट्पे निहितं चन्द्रप्रमयी-
युग्मः वामिण्याश्च निविटमिन्दुविरसेमन्दानि वान्द्रावि-
तम् । एकाद्वीः परिभाषितं त्रनकरं पित्ताण्णादावे विवे
मूर्त्तारक्तमदात्म्येषु च हितं शंसनि हंसीदकम्”
राजनि० उक्ते जलभेदे ।

हंही अख्य० हंसित्यव्यक्तं जडाति हा-ङी । १ यन्वाधने
“हंहा पिश्यायचित्तचन्द्रमणयः” चन्द्राकोषः । २ दर्पे
२ दम्भे ३ मन्त्रे च यङ्गन् ।

हंक पु० हन् रत्यव्यक्तं कायति के-क । मज्जमाङ्गाने जटा०
हञ्जे(ञ्जा) अख्य० हंसित्यव्यक्तं जप्यतेऽत्र जप-ङे डा वा ।

नाट्यक्रियायां नाटाभिनेयकत्वे चेटीसम्बाधने अमरः
टावलस्तत्पार्थे भरतः आदलोऽप्यव्ययम् वरमरालः ।

हञ्जि पु० हंसित्यव्यक्तं जयति जि-ङि । कुधावां जटा० ।

हञ्जिका स्त्री हञ्जो कुधायां कायति यङ्गन्तं के वजये
कर्मणि क । भाग्यां भावप्र० कुधाहेतुत्वात्तत्कात्तथात्वम् ।

हट टोप्रो आ० प० अह० सेट् । हटाति अहटीत्-अहटीत्

हटपर्णि न० हटं दीप्तिं पिपतिं घृ० वा० नि । शेषावे यङ्गन् ।

हट्ट पु० हट-ट टख्य नेत्यम् । क्रयविक्रयस्थाने (हाट)

अमरः । “प्रतिहट्टपणे वरकृणादिति” नेप० ।

हट्टचौरक पु० हट्टे प्रकाशिते स्थाने एव चौरः आर्षे क ।
(हाटचोर) चौरभेदे यङ्गन् ।

हट्टविलासिनी स्त्री हट्टं विहासयति वि+वव-विच्-
षणि ङीप् । १ गम्बह्यभेदे अमरः । २ हरिद्रावाङ्

भावप्र० । [हटति । अहाठीत्-अहठीत् ।

हठ बीजवन्ने वख० वख त्कारं सुतो च अख० आ० पर० सेट् ।

हठ पु० हठ-अच् । वखात्कारं अमरः २ मन्त्रग्राह्य मेदि० ।

हठपर्णी स्त्री हठते मूलते हठ-अच् हठं मूलनामं पक्षे
यस्याः ङीप् । १ शेषावे लिङा० २ मृगगणायाम् ।

हठयोग पु० हठेन वखात्कारेण योगः । प्राचाजानादिभिः

याभ्यासजे राजयोगं विनैव परमात्मवाखात्काररूपे
चित्तवृत्तिरोधात्मके योगे ।

योगश्च द्विविधः हठयोगः राजयोगश्च । तत्र हठयोगः

क्रियाविशेषवाध्यः हठदीपिकादायुक्तप्रकारः । राजयो-

गस्तु भावनाविशेषवाध्यः पानमृगादायुक्तः । य च पत-

ञ्जविशद्वे ३ २ ३ पु० दर्पितः । हठयोगोऽत्र वाङ्गाऽभिधीयते

वृद्धाधनप्रयंवादिः अमरयोगवोरपि परस्परवामेयता